

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. februára 2006 v trestnej veci proti obžalovanému **Ing. Milošovi Kocúrovi a spol.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a iné o námietke zaujatosti proti senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci, sp. zn. 4 To 36/2004, rozhodol

takto:

Podľa § 30 ods. 1 – predseda senátu JUDr. Štefan Michálik a sudcovia JUDr. Peter Hatala a JUDr. Juraj Kliment **nie sú vylúčení** z vykonávania úkonov odvolacieho konania v trestnej veci obžalovaného Ing. Miloša Kocúra a spol. vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 4 To 36/2004.

Odôvodnenie:

V konaní o odvolaniach obžalovaných Ing. Miloša Kocúra, Ing. Milana Andrášika, Ing. Pavla Beďača, Juraja Lachmanna, Stanislava Dubravického a Ing. Františka Čermana a krajského prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. januára 2004, sp. zn. Z – 2 1 T 36/90, na verejnom zasadnutí 13. decembra 2005 vzniesol námietku zaujatosti - JUDr. Allan Böhm obhajca obžalovaných Ing. Františka Čermana a Ing. Pavla Beďača, ku ktorej sa pripojili JUDr. Kamil Beresecký obhajca obžalovaného Ing. Miloša Kocúra a obžalovaní Ing. Miloš Kocúr, Ing. Pavel Beďač, Ing. František Čerman a Ing. Milan Andrášik – proti senátu

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zložení – JUDr. Štefan Michálik – predseda senátu a JUDr. Peter Hatala a JUDr. Juraj Kliment ako členovia senátu.

Z písomne odôvodnenej námietky obžalovaných Ing. Františka Čermana a Ing. Pavla Beďača podanej prostredníctvom obhajcu JUDr. Allana Böhma vyplýva, že obžalovaní majú pochybnosti o nezaujatosti a nestrannosti senátu konajúceho o podaných odvolaniach, pretože uznesením vyhláseným na verejnom zasadnutí 13. decembra 2005 odmietol dôkazy týkajúce sa únosu a vraždy Ľudmily Cervanovej, ktoré môžu svedčiť v prospech obžalovaných.

Ďalej poukázali na to, že senát Najvyššieho súdu odmietol oboznámenie sa s celým spisovným materiálom, ktorého prevažná časť sa nachádza v archívoch Ministerstva vnútra v Levoči i napriek skutočnosti, že tieto súvisia s prejednávanou vecou, boli realizované po začatí trestného stíhania, neskôr zrejme úmyselne orgánmi činnými v trestnom konaní boli zo spisového materiálu vyňaté, čím došlo v rozpore s platným Trestným poriadkom k zamlčaniu pred súdnymi orgánmi a v roku 1987 uložené do archívu a to napriek tomu, že tieto boli vykonané zákonným postupom v predmetnej trestnej veci, stále sú plnohodnotnými procesnými dôkazmi, ktoré súd pri svojom rozhodovaní musí vziať do úvahy. Takisto senát Najvyššieho súdu odmietol vykonať výsluch znalca, ktorého znalecký posudok bol súdu riadne procesným postupom predložený v rámci odvolacieho konania. **Týmto svojim postupom podľa namietajúcich súd hrubým spôsobom ignoroval viaceré ustanovenia Trestného poriadku a spochybnil svoju nezaujatosť a nestrannosť v rozhodovacom procese o vine a nevine obžalovaných a vyvolal odôvodnené pochybnosti o svojej nezaujatosti pre pomer k veci v zmysle § 30 ods. 1 Trestného poriadku.**

Podľa obžalovaných odvolací senát porušil predovšetkým zásadu ústnosti súdneho konania ako jednej zo zásad v zmysle § 2 ods. 11 Trestného poriadku, ustanovenie § 211 ods. 4 Tr. por., keď odmietol vypočuť na neverejnom zasadnutí MUDr. Patrika Fialu PhD. a ko j e d n é h o z n a j r e n o m o v a n e j š í c h znalcov z odvetvia súdneho lekárstva a patológie, ktorý mohol spochybniť viaceré skutočnosti, o ktoré sa opierala obžaloba.

Poukázali ďalej na ustanovenia § 237 Trestného poriadku, v ktorom je konkretizovaná tzv. zásada bezprostrednosti uvedená v § 2 ods. 12 Tr. por. i na § 263 ods. 6 Tr. por. s tým, že odvolací senát "ignoroval" tieto ustanovenia, keď odmietol vykonať na verejnom zasadnutí nimi navrhnuté dôkazy, napriek vedomosti, "že tieto dôkazy procesne čisté existujú" a do dnešnej doby boli pred súdnymi orgánmi úmyselne zo strany orgánov prípravného konania zamlčované a utajované, preto "majú obžalovaní i ich obhajca vážnu pochybnosť o nezaujatosti odvolacieho súdu, i keď majú za to, že aj keď súdne konanie sa navonok prejavuje objektivnosťou a nestrannosťou súdu, konanie na odvolacom súde prebieha za takých okolností, ktoré opodstatnenie vyvolávajú podložené pochybnosti o správnosti a nezákonnosti procesného postupu".

V tejto súvislosti poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 To 31/2004, publikované pod č. 56 v časopise Zo súdnej praxe č. 4/2004 týkajúce sa vylúčenia sudcov v zmysle § 30 ods. 1 Tr. por.

Na podklade podaných námietok "iný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zmysle § 31 ods. 6 Tr. por. a Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2005" po preskúmaní veci a vyjadrení členov senátu, ktorí sa necítila byť zaujatí, zistil, že nie sú splnené zákonné podmienky na vylúčenie sudcov odvolacieho senátu v predmetnej veci v zmysle § 30 ods. 1 Tr. por.

Podľa tohto ustanovenia z vykonávania úkonov trestného konania je okrem "iných" vylúčený sudca, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Účelom ustanovení Trestného poriadku o vylúčení orgánov činných v trestnom konaní (§ 30 a nasl. Tr. por.) je upevniť dôveru účastníkov konania i verejnosti v nestrannosť a nezaujatosť ich postupu. Zákon preto vylučuje z vykonávania úkonov trestného konania len orgán činný v trestnom konaní, u ktorého možno mať pochyb-

nosti o jeho nezaujatosti z dôvodov taxatívne vymenovaných v ustanovení § 30 Tr. por.

"Námietkový senát" Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nezistil skutočnosti, ktoré by vzbudzovali pochybnosti o nezaujatosti a nestrannosti senátu rozhodujúceho o odvolaniach obžalovaných a krajského prokurátora v posudzovanej veci.

"Odvolanie a konanie o ňom" upravuje šestnástá hlava Trestného poriadku a konanie na odvolacom súde ustanovenie § 263 Tr. por.

Ide o ustanovenie, ktoré je **š p e c i á l n e** len pre toto štádium trestného konania a len keď v tomto ustanovení nie je niektorá otázka upravená, použijú sa všeobecné ustanovenia o verejnom zasadnutí (§ 232 až § 238 Tr. por.) alebo na neverejnom zasadnutí (§ 240 až § 244 Tr. por.).

V odseku 5 § 263 Tr. por. je upravený priebeh verejného zasadnutia a v odseku 6 tohto ustanovenia je stanovená výnimka, kedy možno vykonať dôkazy v odvolacom konaní.

Podľa § 263 ods. 5 Tr. por. po začatí verejného zasadnutia predseda senátu alebo ním určený člen senátu prednesie najskôr napadnutý rozsudok, uvedie, ktoré chyby rozsudku, alebo konania sa vytýkajú a oznámi podstatný obsah doterajšieho konania.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí odvolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v namietanej veci, sp. zn. 4 To 36/2004, vyplýva, že senát postupoval pri vykonaní verejného zasadnutia v intenciách citovaného zákonného ustanovenia.

Nezodpovedá stavu veci a zákonu ani tvrdenie obžalovaných, že by odvolací senát "hrubým spôsobom ignoroval viaceré ustanovenia Trestného poriadku a tým spochybnil svoju nestrannosť a nezaujatosť", pokiaľ zamietol návrhy obhajcu obžalovaných Ing. Beďača a Ing. Čermana na vykonanie dokazovania na verejnom

zasadnutí výsluchom všetkých svedkov, ktorí boli zistení po začatí trestného stíhania do vykonania hlavného pojednávania (zápisnica o verejnom zasadnutí č. I. 4) a dôkazov, ktoré navrhli v písomných podaniach (zápisnica o verejnom zasadnutí č. I. 4).

Podľa § 263 ods. 6 Tr. por. odvolací súd m ô ž e konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol rozhodnúť o odvolaní.

Ťažisko dokazovania a zisťovania skutkového stavu veci je na súde prvého stupňa.

Práve v tomto štádiu sa uplatňujú základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., teda i zásady ústnosti a bezprostrednosti a zásada zisťovania skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, na ktoré poukazujú obžalovaní Ing. Beďač a Ing. Čerman v námietkach zaujatosti. Preto ich vyjadrenie prostredníctvom obhajcu "o hrubom ignorovaní viacerých ustanovení Trestného poriadku odvolacím senátom" sú v rozpore so zákonom a neetické.

Výnimočnosť dokazovania v odvolacom konaní vyjadril zákonodarca fakultatívne slovom "môže" aj to len za predpokladu, že takéto doplnenie dokazovania považuje odvolací súd za n e v y h n u t n é na rozhodnutie o odvolaní.

V posudzovanej veci odvolací súd považoval dôkazy prezentované obžalovanými v odvolaniach proti rozsudku súdu prvého stupňa za súčasť ich obhajobných odvolacích tvrdení (zápisnica o verejnom zasadnutí č. I. 4), z čoho stavu pokiaľ senát mal zo to, že oboznámenie s nimi v rámci oboznámenia sa s odvolaniami obžalovaných je p o s t a č u j ú c e na rozhodnutie o podaných odvolaniach nemožno z tohto postupu vyvodiť pochybnosti o neustrannosti a nezaujatosti pre pomer k veci tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 30 ods. 1 Tr. por.

So zreteľom na uvedené je aj odkaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 To 31/2004, na ktoré poukazujú obžalovaní nenáležitě.

Z týchto dôvodov "námietkový senát" Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia postupujúc v konaní s prihliadnutím na ustanovenie § 564 Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z. účinného od 1. januára 2006.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. februára 2006

JUDr. Emil B d ž o c h , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: *Adám*